

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา
ว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

พ.ศ. ๒๕๕๗

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๙ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.๒๕๕๗ ประกอบกับมาตรา ๑๙ วรรคหนึ่งและมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ และประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๒ / ๒๕๕๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ และสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในคราวประชุมครั้งที่ ๓ / ๒๕๕๗ เมื่อวันศุกร์ที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงวางข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. ๒๕๕๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

“ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการบรรจุและแต่งตั้งให้รับราชการ โดยได้รับเงินเดือนจากเงินงบประมาณประจำเดือนในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔ ในระหว่างการสอบสวนทางวินัย จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการได้ให้ครบถ้วนสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เนื่องแต่อธิการบดีจะสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน

ข้อ ๕ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยพักราชการ หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องสั่งตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งต้องระบุเหตุผลในการสั่งพักราชการ หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนด้วย การจะสั่งให้ผู้นั้นพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนก็ต้องมีเหตุผลอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และอธิการบดีพิจารณาแล้วเห็นว่า ถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการต่อไปอาจเกิดความเสียหายแก่ราชการ

(๒) มีพฤติกรรมที่แสดงว่า หากคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา

(๓) อยู่ในระหว่างถูกควบคุม หรือขังระหว่างสืบสวนและสอบสวนในคดีอาญา หรือต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาในระหว่างที่คดียังไม่ถึงที่สุด และได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องโทษจำคุกมาเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว เว้นแต่การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจะมีผลกระทำบทต่อราชการสำคัญของมหาวิทยาลัย

(๔) ถูกตั้งกรรมการสอบสวน และต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้น ได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่า การกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖ การสั่งพักราชการ ให้สั่งได้ตลอดเวลาที่มีการสอบสวนพิจารณา เว้นแต่กรณีที่มีการร้องทุกข์ตามมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และผู้มีอำนาจพิจารณาคำร้องทุกข์เห็นว่า สมควรสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้น เนื่องจากพฤติกรรมของผู้ถูกสั่งพักราชการไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณาต่อไป หรือเนื่องจากการสอบสวนทางวินัย ไม่สามารถดำเนินการสอบสวนให้แล้วเสร็จ ภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อบังคับว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันพักราชการ ผู้มีอำนาจสั่งพักราชการอาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการก่อนการสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นได้

ข้อ ๗ ในกรณีที่ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหลายสำนวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหลายคดี เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ถ้าจะสั่งพักราชการให้สั่งทุกสำนวนและทุกคดี

ในกรณีที่ได้สั่งพักราชการในสำนวนหรือคดีใดไว้แล้ว ภายหลังปรากฏว่า ผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนในสำนวนอื่น หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาในคดีอื่นเพิ่มขึ้นอีก เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำ

โดยประมาณหรืออนุโทัย หรือผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการรับเป็นทนายแก้ต่างให้ ก็ให้สั่งพากิจการในสำนวนหรือคดีอื่นที่เพิ่มขึ้นนั้นด้วย

ข้อ ๘ การสั่งพากิจการ ห้ามมิให้สั่งย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ผู้ซึ่งจะถูกสั่งพากิจการ อยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญา หรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษา ให้สั่งย้อนหลังไปถึงวันที่ถูกควบคุม ขัง หรือต้องโทษจำคุกแล้วแต่กรณี

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสั่งพากิจการไว้แล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่ เพราะคำสั่งเดิมไม่ชอบหรือไม่ถูกต้อง ให้สั่งย้อนหลังได้ตามคำสั่งเดิม หรือตามวันที่ควรต้องพากิจการ ในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

ข้อ ๙ คำสั่งพากิจการต้องระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งพากิจการ รวมทั้งข้อเท็จจริงและเหตุผลประกอบด้วย

เมื่อได้มีคำสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใดพากิจการ ให้แจ้งคำสั่งให้ผู้นั้นทราบ พร้อมทั้งส่งสำเนาคำสั่งให้ด้วยโดยพัลณ์ ในกรณีที่ไม่อาจแจ้งให้ผู้นั้นทราบได้ หรือผู้นั้นไม่ยอมรับทราบคำสั่งให้ปิดสำเนาคำสั่งไว้ ณ ที่ทำการที่ผู้นั้นรับราชการอยู่และมีหนังสือแจ้ง พร้อมกับส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนไปให้ผู้นั้น ณ ภูมิลำเนาของผู้นั้น ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของทางราชการ ในกรณีเช่นนี้เมื่อล่วงพ้นสิบวัน นับแต่วันที่ได้ดำเนินการดังกล่าวให้ถือว่า ผู้นั้นได้ทราบคำสั่งดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๑๐ เมื่อข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด มีเหตุที่อาจถูกสั่งพากิจการตามข้อ ๗ และอธิการบดีพิจารณาเห็นว่า การสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพากิจการนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว อธิการบดีจะสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนก็ได้

ให้นำข้อ ๖ ข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ มาใช้บังคับแก่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนโดยอนุโลม

ข้อ ๑๑ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด พากิจการไว้แล้ว อธิการบดีจะพิจารณาตามข้อ ๑๐ และสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อนอีกชั้นหนึ่งก็ได้

ข้อ ๑๒ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จะสั่งให้ออกตั้งแต่วันใด ให้นำความในข้อ ๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนในกรณีตามข้อ ๑๑ ให้สั่งให้ออกตั้งแต่วันพากิจการเป็นต้นไป

ข้อ ๑๓ การสั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่งศาสตราจารย์หรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ออกจากราชการไว้ก่อน ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบด้วย

ข้อ ๑๔ เมื่อได้สั่งให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยผู้ใด พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นประการใดแล้วให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้อธิการบดีสั่งลงโทษลดออกหรือไล่ออก ตามความร้ายแรงแห่งกรณี

(๒) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้นกระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่น ในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งพักราชการกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการในตำแหน่งเดิม เดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๓) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ก็ให้สั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งอื่น ในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ทั้งนี้ สำหรับการสั่งให้ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งอื่น ในระดับเดียวกันที่ผู้นั้นมีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น ซึ่งเป็นตำแหน่งศาสตราจารย์ หรือระดับเชี่ยวชาญพิเศษ ให้ดำเนินการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้ง แล้วให้อธิการบดีสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด

(๔) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น กระทำความผิดวินัยไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และได้พ้นจากการราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการแล้ว การลงโทษให้ตกเป็นพับไป

(๕) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น กระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง และไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และสิ้นปีงบประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีนั้นแล้ว การลงโทษให้ตกเป็นพับไป

(๖) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง แต่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้อธิการบดีสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

(๗) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมีได้กระทำผิดวินัย และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ ก็ให้สั่งยุติเรื่องและให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการตาม (๒) หรือ (๓) แล้วแต่กรณี

(๘) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น มีได้กระทำผิดวินัย หรือมีการยุติการสอบสวนและไม่มีกรณีที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้า

ปฏิบัติหน้าที่ราชการได้ เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณีและได้พ้นจากการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง

(๙) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น มิได้กระทำการใดด้วยประการใดๆ ที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการด้วยเหตุอื่น แต่ไม่อาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการได้เนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้วแต่กรณี และล้วนเป็นประมาณที่มีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์หรือหกสิบห้าปีบริบูรณ์แล้ว แต่กรณีนั้นแล้ว ก็ให้สั่งยุติเรื่อง และมีคำสั่งยกเลิกคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อให้ผู้นั้นเป็นผู้พ้นจากการตามกฎหมายว่าด้วยบำนาญข้าราชการ

(๑๐) ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้นั้นมิได้กระทำการใดด้วยประการใดๆ ที่จะต้องถูกสั่งให้ออกจากราชการ ด้วยเหตุอื่น ก็ให้สั่งให้ออกจากราชการตามเหตุนั้น โดยไม่ต้องสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ

ข้อ ๑๕ การออกคำสั่งพักราชการ คำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือคำสั่งให้กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือกลับเข้ารับราชการ ให้มีสาระสำคัญตามแบบ พ.ร. ๑ แบบ อ.ร. ๑ พ.ร.๒ และแบบ อ.ร. ๒ ห้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจจัดการเบียบ ประกาศคำสั่งหรือข้อบังคับเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าวเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจตีความและวินิจฉัยซึ่งขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

-ตัวอย่าง-

କ୍ରୂଣୀ

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....
ที่...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)
เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยพักราชการ

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....
 ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....
 สังกัด..... เลขที่ตำแหน่ง..... รับเงินเดือนในอันดับ.....
 ขั้น..... บาท
 มีภารณ์.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำการใดคดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้อง
 คดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำการใดอาญา),
 ในเรื่อง.....

และมีเหตุให้พักราชการตามข้อบังคับสามมหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ..... ข้อ..... คือ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ ข้อ จึงให้
(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
ตำแหน่ง

-ตัวอย่าง-

ครุฑ

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)...

ที่...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยออกจากราชการไว้ก่อน

ด้วย.....(ชื่อผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....

ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง.....ระดับ.....

สังกัด.....เลขที่ตำแหน่ง.....รับเงินเดือนในอันดับ
.....ขั้น.....บาท

มีกรณ์.....(ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการ
สอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำผิดอาญา).
ในเรื่อง.....

และมีเหตุให้พักราชการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาฯว่าด้วยการสั่งพักราชการหรือการ
สั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ..... ข้อคือ.....

และได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุให้การสั่งพักราชการ
นั้นจะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.ที่ ๒) ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาฯว่าด้วย
การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ..... ข้อ.....จึงให้.....
(ระบุชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการ).....พักราชการเพื่อรอพิจารณาสอบสวนพิจารณา

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง

(.....)

.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งตามแบบ พร. ๑ และแบบ อร. ๑ ของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัวชื่อสกุลตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
๒. การระบุเรื่องที่ถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา ถ้ามีหลายเรื่องให้ระบุทุกเรื่อง
๓. การระบุเหตุตามแบบ พร. ๑ และแบบ อร. ๑ ถ้ามีหลายเหตุให้ระบุทุกเหตุ

แบบ พร. ๒
(ให้กลับโดยไม่มีความผิด)

-ตัวอย่าง-

ครุฑ

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....

ที่...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....	ที่...../.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....	สั่งให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ตำแหน่ง.....ระดับ.....	ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย
ตำแหน่งเลขที่.....	รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท
พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่.....	เป็นต้นไปนั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....มีได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๕๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาฯ ด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ.....ข้อ....จึงให้...(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ (หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง.....ระดับ.....สังกัด.....	ตำแหน่งเลขที่ โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ.....ชั้น.....บาท
---	--

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ).....ผู้สั่ง
(.....)
.....ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงานและตำแหน่งในสายงาน
๒. ข้อความใดที่ไม่ได้ใช้ให้ตัดออก

แบบ อร. ๒
(ให้กลับโดยมีความผิด)

-ตัวอย่าง-

ครุฑ

คำสั่ง....(ชื่อส่วนราชการที่ออกคำสั่ง)....

ท...../.....(เลขที่พุทธศักราชที่ออกคำสั่ง)

เรื่อง ให้ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกลับเข้ารับราชการ)

ตามคำสั่ง.....ที่...../..... วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....
สั่งให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด.....
ตำแหน่งเลขที่..... รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น..... บาท
พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อนตั้งแต่..... เป็นต้นไปนั้น

บัดนี้ ผลการสอบสวนพิจารณาปรากฏว่า.....
(ชื่อผู้ถูกสั่งพักราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน).....
มิได้กระทำผิดวินัยและไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ ประกอบกับข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏยะลาว่า
ด้วยการสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ..... ข้อ..... จึงให้.....(ชื่อผู้ถูกสั่งพัก
ราชการหรือผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน)..... กลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการ
(หรือกลับเข้ารับราชการ) ในตำแหน่ง..... ระดับ..... สังกัด..... ตำแหน่ง
เลขที่..... โดยให้ได้รับเงินเดือนในอันดับ..... ขั้น..... บาท

ทั้งนี้ ตั้งแต่ วันที่..... เดือน..... พ.ศ..... เป็นต้นไป
สั่ง ณ วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

.....(ลายมือชื่อ)..... ผู้สั่ง
(.....)
..... ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. การระบุชื่อและตำแหน่งของผู้ถูกสั่งให้ระบุชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง ในการบริหารงาน
และตำแหน่งในสายงาน
๒. ข้อความใดที่มิได้ใช้ให้ตัดออก